

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 79 0 К 013841 24 Квлз
Бања Лука, 19.03.2026. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Даниеле Миловановић као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Светлане Марић и др Владимира Симовића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Р. Г., због кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је изјавио бранилац осуђеног, адвокат Дејан Шиник из Бања Луке, против правоснажних пресуда Основног суда у Козарској Дубици број 79 0 К 013841 23 К од 14.11.2023. године и Окружног суда у Приједору број 79 0 К 013841 24 Кж од 14.02.2024. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.03.2026. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Козарској Дубици број 79 0 К 013841 23 К од 14.11.2023. године, оглашен је кривим оптужени Р. Г. због кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, 15/21 и 89/21, у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело га је суд осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) мјесеца. Истом пресудом, на основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), оштећени Б. Б. је са имовинскоправним захтјевом упућен на парнични поступак, док је оптужени, на основу члана 99. став 1. ЗКП РС, обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 207,20 КМ, као и паушал у износу од 300,00 КМ, у року од 30 дана по правоснажности пресуде.

Пресудом Окружног суда у Приједору број 79 0 К 013841 24 Кж од 14.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца оптуженог Р. Г. и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Козарској Дубици број 79 0 К 013841 23 К од 14.11.2023. године.

Против наведених правоснажних пресуда, захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) поднио је бранилац осуђеног, адвокат Дејан Шиник из Бања

Луке, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, с приједлогом да се побијане пресуде укину и оптужени ослободи оптужбе, или да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Примјерак Захтјева са списима предмета достављен је републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 353. став 1. ЗКП РС.

Републички јавни тужилац Махмут Шврака је предложио да се Захтјев одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у складу са чланом 354. став 1. ЗКП РС, ограничио на испитивање само оних повреда закона на које се позива подносилац Захтјева, па је након разматрања списка предмета и побијаних пресуда одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. ове законске одредбе. Ограничењима из става 2. искључена је могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, а на наведене повреде материјалног и процесног закона се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку), док је ограничењима из става 3. искључена могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Захтјев браниоца осуђеног је у конкретном случају поднесен због повреде права на одбрану учињену у жалбеном поступку, уз тврдњу подносиоца Захтјева да другостепени суд није позвао браниоца и оптуженог да присуствују сједници вијећа, иако је у жалби то затражено. Образлаже да је у жалби предложио нове доказе, заказивање претреса пред другостепеним судом и извођење доказа саслушањем свједока. Апострофирајући да је сједница вијећа другостепеног суда одржана без позивања браниоца, тужиоца и оштећеног, иако је то захтјевано, тврди да су прекршене одредбе члана 318. ЗКП РС и ускраћено право оптуженом на одбрану из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Захтјев није основан.

Наиме, према одредбама члана 318. став 1. ЗКП РС, о сједници жалбеног вијећа се обавјештавају странке, бранилац, оштећени, лице од којег је одузет предмет или од којег је одузета имовинска корист прибављена кривичним дјелом, који су у жалби или у одговору на жалбу тражили да буду обавјештени о сједници вијећа. Предсједник или вијеће жалбеног суда могу одлучити да о одржавању сједнице вијећа буду обавјештене странке и када то нису захтјевале, ако оцјене да би њихово присуство било корисно за разјашњење свари.

Из списка предмета произилази да је бранилац у жалби предложио одржавање претреса пред другостепеним судом ради извођења доказа, али не и да

буде обавијештен о сједници вијећа у смислу одредаба члана 318. ЗКП РС, па с обзиром на то другостепени суд није био дужан да обавијести браниоца и оптуженог о сједници вијећа то, супротно тврдњи Захтјева, није повриједио право на одбрану оптуженог из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, када је одлуку по жалби браниоца на првостепену пресуду донио у нејавној сједници вијећа.

Приједлог браниоца истакнут у жалби којим је тражио одржавање претреса пред другостепеним судом ради извођења доказа, се не може поистовјетити са захтјевом да буде обавијештен о сједници вијећа, јер су у питању двије различите фазе у поступку по жалби пред другостепеним судом. Одредбе члана 332. ЗКП РС уређују одржавање претреса пред другостепеним судом и њихова примјена долази у обзир када другостепени суд одлучујући о жалби на првостепену пресуду у сједници вијећа одреди одржавање претреса пред другостепеним судом. У том случају би суд оптуженог и његовог браниоца, у складу са ставом 6. наведене законске одредбе, позвао на претрес пред другостепеним судом, јер је њихово присуство обавезно (за разлику од сједнице вијећа) у овој фази жалбеног поступка.

Из наведених разлога, овај суд налази да поднесени Захтјев браниоца осуђеног није основан, јер повреде закона на које се позива подносилац Захтјева нису учињене, на што се и у одговору републичког јавног тужиоца на тај Захтјев правилно указује, ради чега је овај суд у смислу одредби члана 355. ЗКП РС одлучио као у изреци, тако што је Захтјев одбио као неоснован.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Даниела Миловановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић